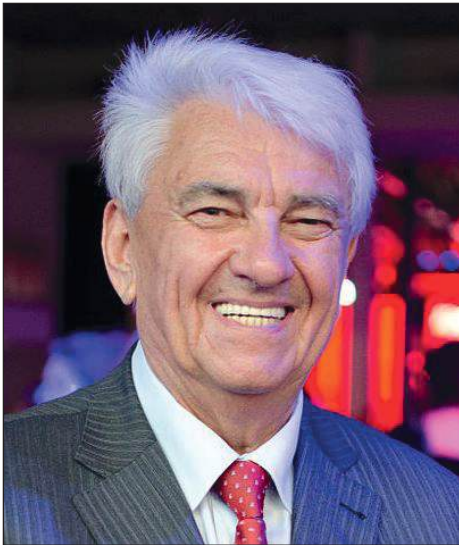

ВІД РЕДАКЦІЇ

СВІТОГЛЯД

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА

*Я — українець з роду і до роду.
Таким я є, таким назавжди буду.*

Вадим Крищенко

Ще замолоду мені пощастило читати та насолоджуватися поетичними творами Вадима Крищенка, багато з яких стали улюбленими піснями українців у різних куточках нашого краю і поза ним. Свій науковий шлях я розпочинав у Полтаві, тепер вона постійно живе у моєму серці. Тому особливо запали в душу вірші Вадима Крищенка про полтавський край:

*«Полтавська земля – України коріння,
Щоб древо життя розвивалось у вись.
Багата на вроду,
Багата на вміння,
Багата на щедрість –
Тепер і колись!
Які імена для безсмертя родила,
Минуле й майбутнє у ній заплелось.
Полтавська земля –
Це для всіх нас родина –
Хай спробує нам заперечити хтось!»*

Пізніше доля подарувала мені знайомство і дружбу з відомим поетом-піснярем – виразником народного духу, бо душа поета в пісні, а пісень у Вадима Крищенка ой, як багато.

Зичу Вам, Вадиме Дмитровичу, здорового довголіття та продовження невтомної праці в ім'я розквіту України. ■

Щиро Ваш **Ярослав Яцків**

*Редколегія і Редакція журналу «Світогляд»
від щирого серця вітають прославленого поета-пісняря
і бажають людського і творчого довголіття на благо
нашої прекрасної Батьківщини.
Слава Україні!.*

КРИЩЕНКО Вадим Дмитрович (01. 04. 1935, Житомир) – поет-пісняр. Народний артист України (2008). Член НСПУ (1972). Літ. премії ім. І. Нечуя-Левицького (2003), ім. А. Малишка, ім. Д. Луценка (обидві – 2005). Орден «За заслуги» 1-го ступеня (2015). Закін. Київський університет (1958). Працював у пресі; 1966–91 – відп. секр. Гол. комітету ВДНГ (Київ). Від 2006 – професор кафедри культурології Нац. університету біоресурсів та природокористування України (Київ). Автор поет. зб. «Тепла прозорість» (1963), «Щирість» (1966), «Зустріч з літом» (1971), «Відстані» (1974), «Ясен день» (1977), «Напруга дня» (1979), «Передчуття слова» (1983), «Допоки живу» (1985), «Вам руку подаю» (1987), «Ласкаво просимо» (1991), «Біля осіннього багаття» (1993), «Пісня» (1996), «Поезії» (2002; 2005; 2011), «Між минулим і майбутнім» (2004), «Ріка життя» (2008), «Українська душа» (2009); зб. віршів для дітей «Паперові човники» (1972), «Сонячне яблуко» (1973), «Наш дім» (1981), «Вишиванка» (1984), «Ранкове сонечко» (2009); усі — Київ). Лірика К. медитац. і соц. спрямування. Низку його поезій покладено на музику («Білі нарциси», «Родина», «Листопад», «Наливаймо, браття, кришталеві чаші», «Хай щастить», «До маминих очей», «Одна-єдина», «Усі ми прагнемо любові», «Лебеді кохання», «Я – України син», «Вишенька-черешенька»). Співпрацював із композиторами І. Покладом, І. Білосором, Г. Татарченком, О. Морозовим, О. Злотником, О. Осадчим та ін. Окремі твори К. перекладено рос., англ., груз., польс., естон., італ. і вірм. мовами.